EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 26. 6. 2024
COM(2024) 264 final

ANNEX

PRÍLOHA

k

návrhu ROZHODNUTIA RADY

o podpise v mene Európskej únie rámcového dohovoru Rady Európy o umelej inteligencii, ľudských právach, demokracii a právnom štáte

Znenie rámcového dohovoru Rady Európy o umelej inteligencii, ľudských právach, demokracii a právnom štáte

Preambula

Členské štáty Rady Európy a ostatné signatárske štáty,

berúc do úvahy, že cieľom Rady Európy je dosiahnuť väčšiu jednotu medzi jej členskými štátmi, predovšetkým na základe dodržiavania ľudských práv, demokracie a zásad právneho štátu,

uznávajúc hodnotu podpory spolupráce medzi zmluvnými stranami tohto dohovoru a rozšírenia takejto spolupráce o iné štáty s rovnakými hodnotami,

uvedomujúc si zrýchľovanie vývoja v oblasti vedy a technológií a hlboké zmeny, ktoré prinášajú činnosti počas životného cyklu systémov umelej inteligencie, ktoré majú potenciál podporovať prosperitu ľudí, ako aj individuálny a spoločenský blahobyt, udržateľný rozvoj, rovnosť žien a mužov a posilnenie postavenia všetkých žien a dievčat a iné dôležité ciele a záujmy tým, že posilňujú pokrok a inovácie,

uznávajúc, že činnosti počas životného cyklu systémov umelej inteligencie môžu ponúkať nebývalé príležitosti na ochranu a presadzovanie ľudských práv, demokracie a zásad právneho štátu,

vyjadrujúc znepokojenie, že určité činnosti počas životného cyklu systémov umelej inteligencie môžu oslabovať ľudskú dôstojnosť a osobnú nezávislosť a narúšať ľudské práva, demokraciu a právny štát,

vyjadrujúc znepokojenie v súvislosti s rizikom diskriminácie v digitálnom prostredí, najmä rizikami týkajúcimi sa systémov umelej inteligencie, a s ich možným následkom v podobe vzniku alebo zhoršenia nerovností vrátane nerovností, ktoré zažívajú ženy a osoby v zraniteľnom postavení, pokiaľ ide o využívanie ich ľudských práv a ich úplné, rovnocenné a skutočné zapojenie do hospodárskych, sociálnych, kultúrnych a politických záležitostí,

vyjadrujúc znepokojenie zo zneužitia systémov umelej inteligencie a namietajúc proti používaniu týchto systémov na represívne účely v rozpore s medzinárodným právom v oblasti ľudských práv, a to aj prostredníctvom svojvoľného alebo nezákonného sledovania a cenzúry, ktoré porušujú súkromie a osobnú nezávislosť,

uvedomujúc si skutočnosť, že ľudské práva, demokracia a právny štát sú navzájom vnútorne prepletené,

vyjadrujúc presvedčenie o potrebe prednostne vytvoriť celosvetovo platný právny rámec, ktorým sa stanovia spoločné všeobecné zásady a pravidlá upravujúce činnosti počas životného cyklu systémov umelej inteligencie a ktorý účinne zachováva spoločné hodnoty a využíva výhody umelej inteligencie na podporu týchto hodnôt spôsobom, ktorý je priaznivý pre zodpovednú inováciu,

uznávajúc potrebu podporovať digitálnu gramotnosť, vedomosti o navrhovaní systémov umelej inteligencie, ich vývoji, používaní a vyraďovaní z prevádzky, ako aj potrebu podporovať dôveru v ich navrhovanie, vývoj, používanie a vyraďovanie z prevádzky,

uznávajúc rámcový charakter tohto dohovoru, ktorý môžu dopĺňať ďalšie nástroje na riešenie konkrétnych otázok súvisiacich s činnosťami počas životného cyklu systémov umelej inteligencie,

zdôrazňujúc, že týmto dohovorom sa majú riešiť špecifické problémy, ktoré vznikajú počas celého životného cyklu systémov umelej inteligencie, a podporiť uvažovanie o širších rizikách a vplyve v súvislosti s týmito technológiami, a to aj vrátane ľudského zdravia a životného prostredia a sociálno-ekonomických aspektov, ako je zamestnanosť a pracovná sila,

berúc na vedomie relevantné úsilie vyvinuté na zlepšenie medzinárodného porozumenia a spolupráce v oblasti umelej inteligencie inými medzinárodnými a nadnárodnými organizáciami a fórami,

dbajúc na platné medzinárodné nástroje v oblasti ľudských práv, ako je Všeobecná deklarácia ľudských práv z roku 1948, Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd z roku 1950 (ETS č. 5), Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach z roku 1966, Medzinárodný pakt o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach z roku 1966, Európska sociálna charta z roku 1961 (ETS č. 35), ako aj ich príslušné protokoly a Európska sociálna charta z roku 1996 (revidovaná) (ETS č. 163),

dbajúc aj na Dohovor o právach dieťaťa z roku 1989 a Dohovor o právach osôb so zdravotným postihnutím z roku 2006,

dbajúc aj na práva jednotlivcov na súkromie a na ochranu osobných údajov, uplatňované a vyplývajúce napr. z Dohovoru o ochrane jednotlivcov pri automatizovanom spracovaní osobných údajov z roku 1981 (ETS č. 108) a jeho protokolov,

potvrdzujúc záväzok zmluvných strán ochraňovať ľudské práva, demokraciu a právny štát a podporovať dôveryhodnosť systémov umelej inteligencie na základe tohto dohovoru,

sa dohodli takto:

Kapitola I – Všeobecné ustanovenia

Článok 1 – Cieľ a účel

1. Cieľom ustanovení tohto dohovoru je zabezpečiť, aby činnosti počas životného cyklu systémov umelej inteligencie boli v plnej miere v súlade s ľudskými právami, demokraciou a so zásadami právneho štátu.

2. Každá zmluvná strana prijme alebo ponechá v platnosti náležité legislatívne, administratíve alebo iné opatrenia s cieľom vykonávať ustanovenia uvedené v tomto dohovore. Tieto opatrenia musia byť podľa potreby odstupňované a diferencované v závislosti od závažnosti a pravdepodobnosti výskytu nepriaznivých účinkov na ľudské práva, demokraciu a právny štát počas životného cyklu systémov umelej inteligencie. Medzi tieto opatrenia môžu patriť osobitné alebo horizontálne opatrenia, ktoré sa uplatňujú bez ohľadu na typ použitej technológie.

3. V záujme zabezpečenia účinného vykonávania ustanovení dohovoru zmluvnými stranami sa v ňom stanovuje nadväzujúci mechanizmus a zaisťuje sa ním medzinárodná spolupráca.

Článok 2 – Vymedzenie systémov umelej inteligencie

„Systém umelej inteligencie“ je na účely tohto dohovoru strojový systém, ktorý pre explicitné alebo implicitné ciele odvodzuje zo vstupov, ktoré dostáva, spôsob generovania výstupov, ako sú predpovede, obsah, odporúčania alebo rozhodnutia, ktoré môžu ovplyvniť fyzické alebo

virtuálne prostredie. Jednotlivé systémy umelej inteligencie sa líšia úrovňou svojej samostatnosti a prispôsobivosti po svojom nasadení.

Článok 3 – Rozsah pôsobnosti

1. Do rozsahu pôsobnosti dohovoru patria činnosti počas životného cyklu systémov umelej inteligencie, ktoré majú potenciál narúšať ľudské práva, demokraciu a právny štát, a to takto:

   a) Každá zmluvná strana uplatňuje tento dohovor na činnosti počas životného cyklu systémov umelej inteligencie, ktoré vykonávajú orgány verejnej moci alebo súkromné subjekty konajúce v ich mene.

   b) Každá zmluvná strana sa musí zaoberať rizikami a vplyvom vyplývajúcimi z činností počas životného cyklu systémov umelej inteligencie vykonávaných súkromnými subjektmi v rozsahu, ktorý sa neupravuje v písmene a), spôsobom vyhovujúcim cieľu a účelu tohto dohovoru.

   Každá zmluvná strana vo vyhlásení, ktoré predloží generálnemu tajomníkovi Rady Európy v čase podpisu alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, listiny o schválení alebo listiny o pristúpení, určí, ako chce plniť túto povinnosť, a to buď uplatňovaním zásad a povinností uvedených v kapitolách II až VI tohto dohovoru na činnosti súkromných subjektov, alebo prijatím vhodných opatrení na splnenie povinnosti stanovenej v tomto pododseku. Zmluvné strany môžu kedykoľvek a rovnakým spôsobom meniť svoje vyhlásenia.

   Pri plnení povinnosti podľa tohto pododseku sa zmluvná strana nesmie odchýliť od uplatňovania svojich medzinárodných záväzkov prijatých na ochranu ľudských práv, demokracie a zásad právneho štátu ani ich uplatňovanie nesmie obmedziť.

2. Zmluvná strana nie je povinná uplatňovať tento dohovor na činnosti počas životného cyklu systémov umelej inteligencie súvisiace s ochranou svojich záujmov v oblasti národnej bezpečnosti, pričom sa rozumie, že takéto činnosti sa vykonávajú spôsobom, ktorý je v súlade s platným medzinárodným právom vrátane povinností vyplývajúcich z medzinárodného práva v oblasti ľudských práv, a s rešpektom voči demokratickým inštitúciám a procesom.

3. Bez toho, aby bol dotknutý článok 13 a článok 25 ods. 2, tento dohovor sa neuplatňuje na činnosti v oblasti výskumu a vývoja systémov umelej inteligencie, ktoré ešte nie sú pripravené na používanie, pokiaľ sa ich testovanie alebo podobné činnosti nevykonávajú spôsobom, ktorý má potenciál narúšať ľudské práva, demokraciu a zásady právneho štátu.

4. Otázky týkajúce sa obrany štátu nepatria do rozsahu pôsobnosti tohto dohovoru.

Kapitola II – Všeobecné povinnosti

Článok 4 – Ochrana ľudských práv

Každá zmluvná strana prijme alebo ponechá v platnosti opatrenia, ktorými zabezpečí, aby činnosti počas životného cyklu systémov umelej inteligencie boli v súlade s povinnosťami týkajúcimi sa ochrany ľudských práv, ako sú zakotvené v platnom medzinárodnom práve a vo vnútroštátnom práve zmluvnej strany.

Článok 5 – Integrita demokratických procesov a dodržiavanie zásad právneho štátu

1. Každá zmluvná strana prijme alebo ponechá v platnosti opatrenia, ktorých cieľom je zabezpečiť, aby sa systémy umelej inteligencie nepoužívali na oslabovanie integrity, nezávislosti a účinnosti demokratických inštitúcií a procesov vrátane zásady deľby moci, dodržiavania nezávislosti súdnictva a prístupu k spravodlivosti.

2. Každá zmluvná strana prijme alebo ponechá v platnosti opatrenia, ktorých cieľom je ochrana demokratických procesov v kontexte činností počas životného cyklu systémov umelej inteligencie vrátane spravodlivého prístupu jednotlivcov k verejnej diskusii a ich účasti v rámci verejnej diskusie, ako aj ich schopnosti slobodne si vytvoriť názor.

Kapitola III – Zásady súvisiace s činnosťami v rámci životného cyklu systémov umelej inteligencie

Článok 6 – Všeobecný prístup

V tejto kapitole sa stanovujú všeobecné spoločné zásady, ktoré každá zmluvná strana zavedie v súvislosti so systémami umelej inteligencie spôsobom, ktorý bude primeraný jej vnútroštátnemu právnemu systému a ďalším povinnostiam vyplývajúcim z tohto dohovoru.

Článok 7 – Ľudská dôstojnosť a osobná nezávislosť

Každá zmluvná strana prijme alebo ponechá v platnosti opatrenia na rešpektovanie ľudskej dôstojnosti a osobnej nezávislosti v súvislosti s činnosťami počas životného cyklu systémov umelej inteligencie.

Článok 8 – Transparentnosť a dohľad

Každá zmluvná strana prijme alebo ponechá v platnosti opatrenia, ktorými zabezpečí, aby sa zaviedli primerané požiadavky na transparentnosť a dohľad prispôsobené konkrétnym situáciám a rizikám vo vzťahu k činnostiam počas životného cyklu systémov umelej inteligencie, a to aj pokiaľ ide o identifikáciu obsahu vytvoreného systémami umelej inteligencie.

Článok 9 – Zodpovednosť a vyvodzovanie zodpovednosti

Každá zmluvná strana prijme alebo ponechá v platnosti opatrenia, ktorými zabezpečí zodpovednosť a vyvodzovanie zodpovednosti za nepriaznivé účinky na ľudské práva, demokraciu a právny štát vyplývajúce z činností počas životného cyklu systémov umelej inteligencie.

Článok 10 – Rovnosť a nediskriminácia

1. Každá zmluvná strana prijme alebo ponechá v platnosti opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby sa v rámci činností počas životného cyklu systémov umelej inteligencie rešpektovala rovnosť vrátane rovnosti žien a mužov a dodržiaval zákaz diskriminácie, ako je stanovený v platnom medzinárodnom a vnútroštátnom práve.

2. Každá zmluvná strana sa zaväzuje prijať alebo ponechať v platnosti opatrenia zamerané na prekonávanie nerovností s cieľom dosiahnuť čestné, primerané a spravodlivé výsledky v súlade s platnými vnútroštátnymi a medzinárodnými

záväzkami v oblasti ľudských práv v súvislosti s činnosťami počas životného cyklu systémov umelej inteligencie.

Článok 11 – Ochrana súkromia a osobných údajov

Každá zmluvná strana prijme alebo ponechá v platnosti opatrenia, ktorými sa v súvislosti s činnosťami počas životného cyklu systémov umelej inteligencie zabezpečia:

a) práva jednotlivcov na súkromie a na ochranu ich osobných údajov, a to aj prostredníctvom platných vnútroštátnych a medzinárodných právnych predpisov, noriem a rámcov; a

b) zavedenie účinných záruk pre osoby v súlade s platnými vnútroštátnymi a medzinárodnými záväzkami.

Článok 12 – Spoľahlivosť

Každá zmluvná strana podľa potreby prijme opatrenia na podporu spoľahlivosti systémov umelej inteligencie a dôvery v ich výsledky, ktoré by mohli zahŕňať požiadavky týkajúce sa primeranej kvality a bezpečnosti počas životného cyklu systémov umelej inteligencie.

Článok 13 – Bezpečné inovácie

V záujme podpory inovácií a s cieľom vyhnúť sa nepriaznivým účinkom na ľudské práva, demokraciu a právny štát sa každá zmluvná strana vyzýva, aby umožnila podľa potreby zriadenie kontrolovaných prostredí na vývoj, experimentovanie a testovanie systémov umelej inteligencie pod dohľadom jej príslušných orgánov.

Kapitola IV – Prostriedky nápravy

Článok 14 – Prostriedky nápravy

1. Každá zmluvná strana v rozsahu, v akom sa prostriedky nápravy vyžadujú na základe jej medzinárodných záväzkov, a v súlade s jej vnútroštátnym právnym systémom prijme alebo ponechá v platnosti opatrenia, ktorými sa zabezpečí, aby k dispozícii boli dostupné a účinné prostriedky nápravy v prípade porušení ľudských práv vyplývajúcich z činností počas životného cyklu systémov umelej inteligencie.

2. Na podporu odseku 1 každá zmluvná strana prijme alebo ponechá v platnosti opatrenia vrátane:

   a) opatrení, ktorými sa zabezpečí, že sa zdokumentujú príslušné informácie týkajúce sa systémov umelej inteligencie a ich príslušného použitia, ak majú potenciál významne ovplyvniť ľudské práva, poskytnú sa orgánom oprávneným na prístup k týmto informáciám a v prípade, ak je to vhodné a uplatniteľné, sa sprístupnia alebo oznámia dotknutým osobám;

   b) opatrení, ktorými sa zabezpečí, že informácie uvedené v písmene a) sú pre dotknuté osoby postačujúce na napadnutie rozhodnutí vydaných na základe používania systému alebo vo veľkej miere založených na informáciách získaných pri používaní systému a v prípade, ak je to vhodné a uplatniteľné, na napadnutie použitia samotného systému; a

   c) účinnej možnosti dotknutých osôb podať sťažnosť príslušným orgánom.

Článok 15 – Procesné záruky

1. Každá zmluvná strana zabezpečí pre prípad, keď systém umelej inteligencie významne ovplyvňuje uplatňovanie ľudských práv, aby osoby dotknuté týmto systémom mali k dispozícii účinné procesné záruky a práva v súlade s platným medzinárodným a vnútroštátnym právom.

2. Každá zmluvná strana sa usiluje zabezpečiť, aby s ohľadom na situáciu boli osoby, ktoré interagujú so systémami umelej inteligencie, informované o tom, že interagujú s takýmito systémami, a nie s človekom.

Kapitola V – Posudzovanie a zmierňovanie rizík a nepriaznivých účinkov

Článok 16 – Rámec riadenia rizík a vplyvu

1. Každá zmluvná strana s prihliadnutím na zásady uvedené v kapitole III prijme alebo ponechá v platnosti opatrenia na identifikáciu, posudzovanie, prevenciu a zmierňovanie rizík, ktoré predstavujú systémy umelej inteligencie, tým, že zohľadní skutočný a potenciálny vplyv na ľudské práva, demokraciu a právny štát.

2. Takéto opatrenia sú podľa potreby odstupňované a diferencované a:

   a) náležite sa v nich zohľadní kontext a zamýšľané použitie systémov umelej inteligencie, najmä pokiaľ ide o riziká pre ľudské práva, demokraciu a právny štát;

   b) náležite sa v nich zohľadní závažnosť a pravdepodobnosť potenciálneho vplyvu;

   c) v prípade potreby sa v nich zohľadní hľadisko príslušných zainteresovaných strán, najmä osôb, ktorých práva by mohli byť dotknuté;

   d) uplatňujú sa opakovane v priebehu činností počas životného cyklu systému umelej inteligencie;

   e) zahŕňajú monitorovanie rizík a nepriaznivých účinkov na ľudské práva, demokraciu a právny štát;

   f) zahŕňajú dokumentovanie rizík, skutočného a potenciálneho vplyvu a prístup riadenia rizík; a

   g) v prípade potreby sa nimi vyžaduje testovanie systémov umelej inteligencie pred ich prvým sprístupnením a vždy, keď prejdú značnými úpravami.

3. Každá zmluvná strana prijme alebo ponechá v platnosti opatrenia, ktorých cieľom je zabezpečiť, aby sa venovala náležitá pozornosť nepriaznivým účinkom systémov umelej inteligencie na ľudské práva, demokraciu a právny štát. Takéto nepriaznivé účinky a opatrenia na ich riešenie by sa mali zdokumentovať a táto dokumentácia by sa mala použiť ako podklady pre príslušné opatrenia riadenia rizík opísané v odseku 2.

4. Každá zmluvná strana posúdi potrebu zaviesť moratórium, zákaz alebo iné vhodné opatrenia v prípade určitých použití systémov umelej inteligencie, ak takéto použitia považuje za nezlučiteľné s dodržiavaním ľudských práv, fungovaním demokracie alebo so zásadami právneho štátu.

Kapitola VI – Vykonávanie dohovoru

Článok 17 – Nediskriminácia

Vykonávanie ustanovení tohto dohovoru zmluvnými stranami sa zabezpečí bez diskriminácie z akéhokoľvek dôvodu v súlade s ich medzinárodnými záväzkami v oblasti ľudských práv.

Článok 18 – Práva osôb so zdravotným postihnutím a práva detí

Každá zmluvná strana v súlade so svojim vnútroštátnym právom a platnými medzinárodnými záväzkami náležite zohľadní všetky osobitné potreby a zraniteľné miesta v súvislosti s dodržiavaním práv osôb so zdravotným postihnutím a detí.

Článok 19 – Verejná konzultácia

Každá zmluvná strana sa usiluje zabezpečiť, aby sa dôležité otázky, ktoré vzniknú v súvislosti so systémami umelej inteligencie, podľa potreby náležite posúdili v rámci verejnej diskusie a konzultácie s viacerými zainteresovanými stranami s ohľadom na sociálne, hospodárske, právne, etické, environmentálne a iné relevantné dôsledky.

Článok 20 – Digitálna gramotnosť a zručnosti

Každá zmluvná strana podnecuje a podporuje primeranú digitálnu gramotnosť a digitálne zručnosti vo všetkých segmentoch obyvateľstva vrátane špecifických odborných zručností osôb zodpovedných za identifikáciu, posudzovanie, prevenciu a zmierňovanie rizík, ktoré predstavujú systémy umelej inteligencie.

Článok 21 – Záruka existujúcich ľudských práv

Žiadne z ustanovení tohto dohovoru nemožno vykladať tak, že sa ním obmedzujú ľudské práva alebo iné súvisiace zákonné práva a povinnosti, ktoré môžu byť zaručené príslušnými právnymi predpismi zmluvnej strany alebo inými relevantnými medzinárodnými dohodami, ktorých je zmluvnou stranou, ani sa ním nevytvárajú výnimky z týchto práv, ani sa ním inak neovplyvňuje výkon týchto práv.

Článok 22 – Širšia ochrana

Žiadne z ustanovení tohto dohovoru nemožno vykladať tak, že sa ním obmedzuje alebo inak ovplyvňuje možnosť zmluvnej strany prijať širšie ochranné opatrenie, než ako je stanovené v tomto dohovore.

Kapitola VII – Nadväzujúci mechanizmus a spolupráca

Článok 23 – Konferencia zmluvných strán

1. Konferencia zmluvných strán sa skladá zo zástupcov zmluvných strán tohto dohovoru.

2. Zmluvné strany budú pravidelne uskutočňovať konzultácie s cieľom:

   a) uľahčiť účinné uplatňovanie a vykonávanie tohto dohovoru vrátane identifikácie akýchkoľvek problémov a účinkov každej výhrady vyjadrenej na základe článku 34 ods. 1 alebo akéhokoľvek vyhlásenia vydaného podľa tohto dohovoru;

   b) posúdiť možné doplnenie alebo zmenu tohto dohovoru;

c) posúdiť otázky a vydať osobitné odporúčania týkajúce sa výkladu a uplatňovania tohto dohovoru;

d) uľahčiť výmenu informácií o významnom právnom, politickom alebo technologickom vývoji, a to aj pri plnení cieľov vymedzených v článku 25, relevantnom na účely vykonávania tohto dohovoru;

e) podľa potreby uľahčiť zmierlivé riešenie sporov týkajúcich sa uplatňovania tohto dohovoru; a

f) uľahčiť spoluprácu s príslušnými zainteresovanými stranami v súvislosti s relevantnými aspektmi vykonávania tohto dohovoru, a to aj prostredníctvom verejných vypočutí, ak je to vhodné.

3. Konferenciu zmluvných strán zvoláva generálny tajomník Rady Európy, kedykoľvek sa to považuje za potrebné, a v prípade, keď väčšina zmluvných strán alebo Výbor ministrov požiada o jej zvolanie.

4. Konferencia zmluvných strán na základe konsenzu prijme svoj rokovací poriadok do dvanástich mesiacov od vstupu tohto dohovoru do platnosti.

5. Sekretariát Rady Európy pomáha zmluvným stranám pri výkone ich funkcií podľa tohto článku.

6. Konferencia zmluvných strán môže Výboru ministrov navrhovať vhodné spôsoby využívania relevantných odborných znalostí na podporu účinného vykonávania tohto dohovoru.

7. Každá zmluvná strana, ktorá nie je členským štátom Rady Európy, prispieva na financovanie činností Konferencie zmluvných strán. Výšku príspevku nečlenského štátu Rady Európy stanoví Výbor ministrov spoločne s príslušným nečlenským štátom.

8. Konferencia zmluvných strán môže rozhodnúť o obmedzení účasti na svojich činnostiach v prípade zmluvnej strany, ktorá prestala byť členským štátom Rady Európy podľa článku 8 Štatútu Rady Európy (ETS č. 1) z dôvodu závažného porušenia článku 3 Štatútu Rady Európy. Podobne sa môžu prijať opatrenia voči zmluvnej strane, ktorá nie je členským štátom Rady Európy, a to rozhodnutím Výboru ministrov o prerušení vzťahov s týmto štátom z dôvodov podobných dôvodom uvedeným v článku 3 Štatútu Rady Európy.

Článok 24 – Ohlasovacia povinnosť

1. Každá zmluvná strana predloží správu Konferencii zmluvných strán v priebehu prvých dvoch rokov od dátumu, keď sa stala zmluvnou stranou, a potom v pravidelných intervaloch, pričom v tejto správe podrobne opíše činnosti vykonané s cieľom vykonať článok 3 ods. 1 písm. a) a b).

2. Konferencia zmluvných strán určí formát a postup podávania správy v súlade so svojím rokovacím poriadkom.

Článok 25 – Medzinárodná spolupráca

1. Zmluvné strany spolupracujú pri napĺňaní účelu tohto dohovoru. Zmluvné strany sa ďalej vyzývajú, aby podľa potreby pomáhali štátom, ktoré nie sú zmluvnými stranami tohto dohovoru, konať dôsledne podľa podmienok tohto dohovoru a stať sa jeho zmluvnou stranou.

2. Zmluvné strany si medzi sebou podľa potreby vymieňajú relevantné a užitočné informácie o aspektoch súvisiacich s umelou inteligenciou, ktoré môžu mať významné pozitívne alebo negatívne účinky na uplatňovanie ľudských práv, fungovanie demokracie a dodržiavanie zásad právneho štátu, vrátane rizík a účinkov, ktoré vznikli v prostredí výskumu a ktoré súvisia so súkromným sektorom. Zmluvné strany sa vyzývajú, aby podľa potreby do tejto výmeny informácií zapájali príslušné zainteresované strany a štáty, ktoré nie sú zmluvnými stranami tohto dohovoru.

3. Zmluvné strany sa vyzývajú, aby posilnili spoluprácu, v prípade potreby aj s príslušnými zainteresovanými stranami, s cieľom predchádzať rizikám a nepriaznivým účinkom na ľudské práva, demokraciu a právny štát v súvislosti s činnosťami počas životného cyklu systémov umelej inteligencie a zmierňovať tieto riziká a nepriaznivé účinky.

Článok 26 – Účinné mechanizmy dohľadu

1. Každá zmluvná strana vytvorí alebo určí jeden alebo viacero účinných mechanizmov s cieľom dohliadať na dodržiavanie povinností stanovených v tomto dohovore.

2. Každá zmluvná strana zabezpečí, aby tieto mechanizmy vykonávali svoje úlohy nezávisle a nestranne a aby mali potrebné právomoci, odbornosť a zdroje na účinné plnenie svojich úloh dohľadu nad dodržiavaním povinností stanovených v tomto dohovore, ako ich vykonali zmluvné strany.

3. V prípade, že zmluvná strana vytvorila viacero mechanizmov, podľa možnosti prijme opatrenia s cieľom uľahčiť účinnú spoluprácu medzi nimi.

4. V prípade, že zmluvná strana vytvorila mechanizmy odlišné od existujúcich štruktúr v oblasti ľudských práv, podľa možnosti prijme opatrenia na podporu účinnej spolupráce medzi mechanizmami uvedenými v odseku 1 a týmito existujúcimi vnútroštátnymi štruktúrami v oblasti ľudských práv.

Kapitola VIII – Záverečné ustanovenia

Článok 27 – Účinky dohovoru

1. Ak dve alebo viaceré zmluvné strany už uzavreli dohodu alebo zmluvu týkajúcu sa záležitostí upravených týmto dohovorom alebo inak nadviazali vzťahy v súvislosti s týmito záležitosťami, sú oprávnené uplatňovať aj uvedenú dohodu alebo zmluvu alebo upravovať uvedené vzťahy zodpovedajúcim spôsobom, pokiaľ to robia spôsobom, ktorý nie je v rozpore s cieľmi a účelom tohto dohovoru.

2. Zmluvné strany, ktoré sú členmi Európskej únie, uplatňujú vo svojich vzájomných vzťahoch predpisy Európskej únie upravujúce záležitosti, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tohto dohovoru, bez toho, aby bol dotknutý cieľ a účel tohto dohovoru, a bez toho, aby bolo dotknuté jeho plné uplatňovanie inými zmluvnými stranami. To isté platí pre ostatné zmluvné strany, pokiaľ sú viazané takýmito predpismi.

Článok 28 – Zmeny

1. Zmeny tohto dohovoru môže navrhnúť každá zmluvná strana, Výbor ministrov Rady Európy alebo Konferencia zmluvných strán.

2. Každý návrh na zmenu oznámi generálny tajomník Rady Európy zmluvným stranám.

3. Každá zmena navrhnutá zmluvnou stranou alebo Výborom ministrov sa oznámi Konferencii zmluvných strán, ktorá predloží Výboru ministrov svoje stanovisko k navrhnutej zmene.

4. Výbor ministrov posúdi navrhnutú zmenu a stanovisko predložené Konferenciou zmluvných strán a môže schváliť zmenu.

5. Text každej zmeny schválenej Výborom ministrov v súlade s odsekom 4 sa predloží zmluvným stranám na prijatie.

6. Každá zmena schválená v súlade s odsekom 4 nadobudne platnosť tridsiaty deň odo dňa, keď všetky zmluvné strany informovali generálneho tajomníka o jej prijatí.

Článok 29 – Riešenie sporov

V prípade sporu medzi zmluvnými stranami týkajúceho sa výkladu alebo uplatňovania tohto dohovoru sa tieto zmluvné strany usilujú o urovnanie sporu prostredníctvom rokovania alebo iných zmierovacích prostriedkov podľa ich výberu vrátane predloženia sporu Konferencii zmluvných strán podľa článku 23 ods. 2 písm. e).

Článok 30 – Podpis a nadobudnutie platnosti

1. Tento dohovor je otvorený na podpis členským štátom Rady Európy, nečlenským štátom Rady Európy, ktoré sa podieľali na jeho vypracovaní, a Európskej únii.

2. Tento dohovor podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu. Ratifikačné listiny, listiny o prijatí alebo listiny o schválení sa uložia u generálneho tajomníka Rady Európy.

3. Tento dohovor nadobudne platnosť prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov odo dňa, keď päť signatárov vrátane najmenej troch členských štátov Rady Európy vyjadrilo súhlas byť viazaní dohovorom v súlade s odsekom 2.

4. S ohľadom na signatárov, ktorí následne vyjadria svoj súhlas byť viazaní týmto dohovorom, dohovor nadobudne platnosť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov odo dňa uloženia ratifikačnej listiny, listiny o prijatí alebo listiny o schválení.

Článok 31 – Pristúpenie

1. Po nadobudnutí platnosti tohto dohovoru Výbor ministrov Rady Európy môže po konzultácii so zmluvnými stranami dohovoru a po získaní ich jednomyseľného súhlasu prizvať ktorýkoľvek nečlenský štát Rady Európy, ktorý sa nezúčastnil na vypracovaní dohovoru, aby pristúpil k dohovoru, na základe rozhodnutia prijatého väčšinou stanovenou v článku 20 písm. d) Štatútu Rady Európy a jednomyseľného hlasovania zástupcov zmluvných strán oprávnených zasadať vo Výbore ministrov.

2. Vo vzťahu ku každému pristupujúcemu štátu tento dohovor nadobudne platnosť prvý deň mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí obdobia troch mesiacov odo dňa uloženia listiny o pristúpení u generálneho tajomníka Rady Európy.

Článok 32 – Územná pôsobnosť

1. Ktorýkoľvek štát alebo Európska únia môže v čase podpisu alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, listiny o schválení alebo listiny o pristúpení vymedziť územie alebo územia, na ktoré sa tento dohovor vzťahuje.

2. Každá zmluvná strana môže kedykoľvek neskôr vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy rozšíriť pôsobnosť tohto dohovoru na akékoľvek iné územie uvedené v tomto vyhlásení. Vo vzťahu k takémuto územiu dohovor nadobúda platnosť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov odo dňa prijatia tohto vyhlásenia generálnym tajomníkom Rady Európy.

3. Vyhlásenia uskutočnené podľa predchádzajúcich dvoch odsekov možno vo vzťahu k akémukoľvek územiu vymedzenému v uvedenom vyhlásení odvolať oznámením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy. Toto odvolanie nadobudne platnosť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po uplynutí obdobia troch mesiacov odo dňa prijatia takéhoto oznámenia generálnym tajomníkom Rady Európy.

Článok 33 – Federálna doložka

1. Federálny štát si môže vyhradiť právo prevziať záväzky podľa tohto dohovoru v súlade so svojimi základnými zásadami, ktoré upravujú vzťah medzi jeho centrálnou vládou a štátmi, ktoré ho tvoria, alebo inými podobnými územnými celkami, pod podmienkou, že tento dohovor sa uplatňuje na centrálnu vládu federálneho štátu.

2. Pokiaľ ide o tie ustanovenia tohto dohovoru, ktorých uplatňovanie patrí do právomoci jednotlivých štátov, ktoré tvoria federálny štát, alebo iných podobných územných celkov, ktoré nemajú podľa ústavného systému federácie povinnosť prijímať legislatívne opatrenia, federálna vláda upovedomí príslušné orgány týchto štátov o uvedených ustanoveniach spolu so svojím priaznivým stanoviskom a tieto orgány vyzve, aby prijali vhodné opatrenia na ich vykonanie.

Článok 34 – Výhrady

1. V písomnom oznámení adresovanom generálnemu tajomníkovi Rady Európy môže ktorýkoľvek štát v čase podpisu alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, listiny o schválení alebo listiny o pristúpení vyhlásiť, že využije výhradu stanovenú v článku 33 ods. 1.

2. K tomuto dohovoru nemožno uplatniť žiadne iné výhrady.

Článok 35 – Vypovedanie

1. Každá zmluvná strana môže kedykoľvek vypovedať tento dohovor oznámením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy.

2. Takáto výpoveď nadobudne platnosť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po uplynutí obdobia troch mesiacov odo dňa prijatia oznámenia generálnym tajomníkom.

Článok 36 – Oznámenie

Generálny tajomník Rady Európy oznámi členským štátom Rady Európy, nečlenským štátom, ktoré sa podieľali na vypracovaní dohovoru, Európskej únii, každému signatárovi, každému zmluvnému štátu, každej zmluvnej strane a všetkým štátom prizvaným k pristúpeniu k tomuto dohovoru:

a) každé podpísanie tohto dohovoru;

b) uloženie každej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, listiny o schválení alebo listiny o pristúpení;

c) každý dátum nadobudnutia platnosti tohto dohovoru podľa článku 30 ods. 3 a 4 a článku 31 ods. 2;

d) každú zmenu prijatú v súlade s článkom 28 a dátum nadobudnutia platnosti tejto zmeny;

e) každé vyhlásenie uskutočnené na základe článku 3 ods. 1 písm. b);

f) každú výhradu alebo stiahnutie výhrady na základe článku 34;

g) každú výpoveď podanú na základe článku 35;

h) akýkoľvek iný úkon, vyhlásenie, oznámenie alebo vyjadrenie, ktoré sa vzťahuje na tento dohovor.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali tento dohovor.

V [miesto] … [mesiaca] 202[4] v anglickom a vo francúzskom jazyku, pričom obe znenia sú rovnako autentické, v jednom vyhotovení, ktoré bude uložené v archíve Rady Európy. Generálny tajomník Rady Európy odovzdá overené kópie každému členskému štátu Rady Európy, nečlenským štátom, ktoré sa podieľali na vypracovaní tohto dohovoru, Európskej únii a každému štátu, ktorý bol prizvaný k pristúpeniu k tomuto dohovoru.